

১. জেহুতমা বাল্যকালৰ শব্দভানুৰ বিকাশৰ -
বিভিন্ন ভাৱ সমূহৰ নিজস্ব বিষয়ে -
নিৰ্ণয়

Ans:- এটা শব্দভানুৰ বিকাশৰ যোগেদি
এটা শিশুৱে কিবোৰ ভাৱে ব্যক্তি দৃষ্টি
তাকে বুজায়। প্রতিটি বস্তু প্রতি শিশুৰ যোৰ জন্মৰ
বিকাশেই হৈছে শব্দভানুৰ বিকাশ। শিশুৱে
পাৰিবেশৰ পৰা লাও বস্তু নতুন নতুন
আবিষ্কাৰৰ লগতেই নতুন নতুন শব্দভানুৰ
লগত জন্মৰ পাৰিবেশ লাও কৰে। বিদ্যাত
প্ৰমুখ মানোৱাজ্ঞান Jean Piaget শিশুৰ
শব্দভানুৰ বিকাশৰ ওপৰত নানা বস্তুৰ
পৰ্যবেক্ষণ চলাই। এক শিশুৰ শব্দভানুৰ
বিকাশৰ জ্ঞান শিশুৰ বয়সে বিভিন্ন ভাৱত
ভিন্ন কৰিছে - 4 টা ভিন্ন ভাৱত
ভিন্ন কৰিছে

(i) সংবেদনীয়-ভাৱ-জৰা (Sensory motor stage):-

জন্মৰ পৰা দুবছৰলৈকে এই ভাৱত পৰে।

(ii) প্ৰা-প্ৰাথমিক ভাৱ (Pre-operational stage):-

দুবছৰৰ পৰা সাত বছৰীয়া শিশু এই
ভাৱত অৱস্থিত।

(iii) সূক্ষ্ম কাৰ্য্যকৰী-ভাৱ-জৰা (Concrete

Operational Stage):- সাতৰ পৰা বয়স
বছৰৰ শিশু এই ভাৱত পৰে।

(iv) আনুষ্ঠানিক-কাৰ্য্যকৰী

হাৰু- সুৰিলে সি হুগুৰে উত্তৰ দিও ।
 অহাও সি অন্য অনুভূতি যোৰ বুজি দাব ।
 এই বস্তুৰ শিক্তৰ বক্তব্যক বিকাশৰ
 আন এটা উল্লেখ যোগ্য দিশ হৈছে -
 পাৰিবৰ্তন দাবৰ দাবৰ স্বাভাৱ (Reversibility)।
 উল্লেখ্য - জাতি বা বুজি পোৱা স্বাভাৱ
 এক সমান্তৰালকৈ পাৰিবৰ্তন দাবৰ স্বাভাৱ
 বোলে । উদাহৰণ দুটামে :- এটা ৪ বছৰীয়া

শিক্তক এটা আখিৰ বুলি দেখুওৱা হ'ল । সেই
 বুলিটো এখন বিচনীলৈ পাৰিবৰ্তন কৰি দেখুওৱা
 হ'ল । তাৰ পিছত এই বুলিটো দামলৈ পাৰিবৰ্ত
 ন কৰি দেখুওৱা হ'ল । এতিয়া যদি শিক্তক
 পুৰুষ দামৰ দৰা বিনো, মাতিবলৈ দিও ।
 তেতিয়া শিক্তকো অপৰাজয় হ'ব । কাৰণ
 শিক্তকো বিজিত হ'ব বা জুৰৰ হাৰিদি
 পিছলৈ থা উল্লেখ্য জাতি নোহোৱে ।
 কিন্তু এটা ১২ বছৰীয়া শিক্তকো এই যোৰ
 জল দৰে মাতিব পাৰিব ।

সাম্পৰ্জনিক- হোমটো এই বস্তুৰ
 শিক্তৰ বৰ্দ্ধিত বক্তব্যক বিকাশ হোৱা
 দেখা যায় । কোনো বস্তুৰ আকাৰ সলনি
 হলেও যে তাৰ জৈৱিক বস্তু পাৰিবৰ্তন
 নহয় । সেই অৱস্থাত বুজি পোৱাকৈ -
 সাম্পৰ্জনিক বোলে ।

উদাহৰণ দুটামে :- আদি যদি
 ২০টা মুচুৰা পহিচা ২টা আৰু ১৮টা মুচুৰা । এটা
 আৰু পহিচাৰে জুৰা - জুৰা হ'ব । আৰু অন্য

কাৰ্য্যকৰিত পৰীক্ষাৰে দুৰ্ব্বল দুৰ্ব্বল হ'ওঁ । তেতিয়া এটা ৪ বছৰীয়া শিশুৱে দুৰ্ব্বল দুৰ্ব্বল পাত্ৰৰ পৰিচালনা কৰাৰ ক্ষমতা আছে বুলি জানিব । কিন্তু এটা ১০ বছৰীয়া শিশুৱে চাৰি বছৰীয়া পাত্ৰক তন্ত্ৰপূৰ্ণকৈ ব্যৱহাৰ কৰিব আৰু শুদ্ধ উপৰ দিব । ই

এনেদৰে, প্ৰধান পৰিচালনা কৰিলে-
মানৱ যদি এটা কক্ষণ আৰু ওপৰ বুলি, আৰু আনটো
চুটি আৰু ~~বহু~~ বুলি কোৱা হয় । তেতিয়া
ইনে কক্ষণ আৰু ওপৰ বুলি ক'লে মানৱ প্ৰকৃতি
ওপৰত বেছি দোষ আৰু চুটি, বহল বুলি কোৱা
কৰা দোষ । এতিয়া এটা শিশুক ৪ বছৰীয়া
শিশুক-হ'ব পৰা এটা লবলৈ দিলে সি
তেতিয়া সি মানৱ ওপৰ আৰু কক্ষণ বুলি
লব । সি জানিব যে এই বুলি কোৱা কৰিলে
মানৱ যেন আছে । কিন্তু-শেষতঃ মানৱক
বয়সৰ শিশুৱে যুক্তি দাৰিব বুলি কোৱা
আকাৰ দাৰবলৈ হ'লেও মানৱ দাৰবলৈ
গৈছে হ'ব ।

(৭) শ্ৰেণীবিভাজন (Classification) :-

যুগ্মৰ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে
এই মানৱকাল (মহাবালকাল) শিশুৱে বিভিন্ন
প্ৰকাৰে শ্ৰেণী বিভাজন কৰিব পাৰে । আমি
যদি তাহা দেখিবলৈ ক'ওঁ তেন্তে এটা দি এটা
৪ বছৰীয়া শিশুক-শ্ৰেণী বিভাজন কৰিব
দিওঁ-তেতিয়া শিশুৱে অকল ২০-৩০ জিনিস

শ্ৰেণীবিভাজন কৰিব পাৰিব। অন্যথাতে এটা
২০/২০ বছৰীয়া শিশুৱে এই বাদে সময়
বিভিন্ন গুণ অনুসৰি বিভিন্ন বৰণে সজাব
সমৰ্থৰ পাৰিব। গতিকে আমি দেখা দাওঁ
যে স্বাধীনভাৱে এটা শিশুৱে সুবিধা
যে যিকোনো বস্তুত বিভিন্ন প্ৰকাৰে শ্ৰেণীবিভাজন
কৰিব পৰা যায়।

কৰিব অগতঃ সঁজোৱা বা
অনুসৰি কৰিব ক্ষেত্ৰত (Definition) দেখা
দাওঁ যে শ্ৰেণীভাজনৰ অলংকাৰক শিশুৱে
হাতত যিকোনো বস্তু কৰাওঁত তাৰে সহায়
নহ পাৰে। জাহ্নবী হুৰাদে :- আমি
মাদি এটা ০/২০ বছৰীয়া শিশুৱা দিয়া
দেখা। যি - তিনিজনী বাছ-জনা A, B
আৰু C। A, B তফা গুণ আৰু B, C তফা
গুণ। এতিয়া A, C তফা গুণ নে দাওঁ
এই ক্ষেত্ৰত দেখা দাওঁ যে ০ বছৰীয়া শিশুৱে
যে ইয়াৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰিব। গতিকে
২০ বছৰীয়া শিশুৱোৱে ইয়াৰ উত্তৰ দিবলৈ
সমৰ্থ হ'ব আৰু নপত ইয়াৰ বৰ্ণনাও
দিব পাৰিব। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল ২০ বছৰীয়া
শিশুৱোৱে ইয়াৰ উত্তৰ দিব পাৰিব।
অন্যথাত সঁজাই নহ পাৰিব। ইয়াৰে
অনুসৰি কৰিব বা ক্ষেত্ৰত সঁজোৱা
দেখা।

সময় আৰু পাত যেনে দেখা
দেখা দাওঁ যে - ২০ বছৰীয়া ২০ বছৰীয়া

এটা শিল্পৰ সমস্যা আৰু সঠিক বিশ্লেষণ সম্বন্ধে
 বৰণনা আছে। ইহঁতে ঘঁটকা সমস্যা দুখ পাৰে।
 ভাৰোপৰি ঠেঙালোক সোনকালে, চৰা, গাঁৱ,
 গাঁৱতোহা, জেতিয়া, পিছত আদিৰ বিষয়েও
 বুজি পায়। প্ৰেচ বন্ধ বন্ধপৰ শিল্পত সতিবেপৰ
 বিষয়ে বুজি পাই আৰু যতি ফলত ৬০ Km
 বৰ যন্ত্ৰ চলা পাচী আৰু যতি ফলত
 ৪০ Km বৰ কে চলা পাচীখনতকৈ আঁপে পাব।

দেহত ওপৰৰ তালিকাৰ দৰা
 আদি সমস্যা পালে যে ব্যৱস্থাকালৰ শিল্পৰ ব্যৱস্থা
 বিকাশৰ বৈশিষ্ট্য দাখিল হ'ল :

- i) কাল্পনিক - আৰু শেহত বন্ধৰ বিষয়ে বৰণনা।
- ii) মহানুভৱতিনিষ্ঠ, অহং ক্ৰমৰ -
- iii) পৰিৱৰ্তন দাবী -
- iv) প্ৰত্যক্ষতা -
- v) জ্ঞানবিজ্ঞান -
- vi) কঠিন - স্বপ্নত দাঙাৰা বা অনুকৰিক -
- vii) সময় আৰু সতিবেপ :

আন্য বিকাশৰ - দৰেই, শেহতক -
 বিকাশৰ স্বপ্নত আৰু পৰিৱৰ্তন ওপৰত নিৰ্ভৰ
 কৰে। সকলো লোকেই কিছু পৰিমাণৰ বুদ্ধিমত্তা
 লৈ জন্মগ্ৰহণ কৰে। কিন্তু মানুহ - সকলো বুদ্ধিমত্তা

কৰ্মত- জঁৰাৰ পাৰে নাই দোহঁটো নিৰ্ভৰ-
বৰ বিদৰে- বৈ জগত- সাধাৰ্য্যতাসমূহ
বিবৰ্ণ হয়। যদি এটা শিশু- কেতিয়াও
নিৰ্ভৰ কৰা দেখা পোৱা নাই। তেতিয়া হ'লে
দি বৈষম্যৰ- অৰ্থ বুজি নাপায়। যদি এটা
শিশু- কোনো বস্তু কৰিব- স্বপ্নত- সঁচা
সুখোপ পোৱা নাই, তেন্তেহে অনুভৱ-
কৰা বুজি নাপায়। এক- কৰ্মত- পৰিৱেশ
আৰু- বিভিন্ন- স্বৰূপ- বস্তুই শিশু- মন-
ৰ- বিবৰ্ণ- সৰ্বজন- আৰু- জোৰা- সহায়-
কৰে- সাধাৰণজনক- পৰিৱেশত- যদি আৰু-
বিবৰ্ণা স্থানে সুখোপ দিব নাপায়।

উল্লেখযোগ্য যে- সৰ্বজনোপযোগী-
বিবৰ্ণাই- আন্তঃ- সৰ্বজনীন। যদিহে-
এটা শিশু- অনুভৱ- হয়- তাৰ- কাৰণ- কৰিবলৈ
আৰু- শিখিবলৈ- ক্ষমতা- থাকিব। দি- তাৰ-
নিৰ্ভৰ- আশ্ৰয়িত- সুখ- গুণ- আৰু- লক্ষ্য-
মতে- জ্ঞান- মিল- গিহা- কৰিব- পাবিব;
শিখা- ক্ষমতা- অৰ্থ- হ'ল- ক্ষমতা- নোহোৱা-
সৰ্বজন- সৰ্বজন- হতাশা- জোৰা- দ্বি-
শিখা- গুণ- আৰু- লক্ষ্য- সৰ্বজন-
বস্তু- হয়।